

- Der tildeles erstatning for et samlet beløb på 203 695 040 EUR til dækning af både den ikke-økonomiske og økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt som følge af Rådets ulovlige retsakter.
- Rådet tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført følgende anbringender.

1. Sagsøgeren har gjort gældende, at personer, der lider skade forvoldt af en EU-institution, kan kræve erstatning af denne institution i henhold til artikel 340 TEUF. Betingelserne for at fremsætte et sådant krav er blevet fastsat i retspraksis og er blevet opsummeret på følgende måde i Rettens dom af 25. november 2014 i sagen *Safa Nicu Sepahan mod Rådet* (T-384/11, Sml., EU:T:2014:986): a) den adfærd, der lægges institutionerne til last, har været retsstridig, b) der foreligger et reelt tab, og c) der er en årsagsforbindelse mellem denne adfærd og det påståede tab.
2. Sagsøgeren har anført, at de tre ovennævnte betingelser er opfyldt med hensyn til sagsøgerens situation: Som fastslået af Retten i dom af 6. september 2013 i sagen *Post Bank Iran mod Rådet* (T-13/11, EU:T:2013:402) gjorde Rådet sig skyldig i »en kvalificeret tilsidesættelse af en retsregel, der har til formål at tillægge borgerne rettigheder som omhandlet i retspraksis«; sagsøgeren har lidt en væsentlig ikke-økonomisk og økonomisk skade; denne skade er den direkte følge af de ulovlige sanktioner.
3. Sagsøgeren har ligeledes anført, at således som det er nærmere beskrevet i den i stævningen indeholdte redegørelse, er den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren har lidt, opgjort til 1 000 000 EUR; den økonomiske skade, som er opgjort af uafhængige revisorer, beløber sig til 202 695 040 EUR.

⁽¹⁾ EUT L 281, s. 81.

⁽²⁾ Rådets forordning (EU) nr. 961/2010 af 25.10.2010 om restriktive foranstaltninger over for Iran og om ophævelse af forordning (EF) nr. 423/2007 (EUT L 281, s. 1).

⁽³⁾ EUT L 319, s. 71.

⁽⁴⁾ EUT L 319, s. 11.

⁽⁵⁾ EUT L 88, s. 1.

Sag anlagt den 9. oktober 2015 — GABO:mi mod Kommissionen

(Sag T-588/15)

(2016/C 027/77)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: GABO:mi Gesellschaft für Ablauforganisation:milliarium mbH & Co. KG (München, Tyskland) (ved advokaterne M. Ahlhaus og C. Mayer)

Sagsøgt: Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at de anfægtede afgørelser er ugyldige.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger, herunder sagsøgerens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Sagsøgeren anfægter Kommissionens afgørelser, der er indeholdt i emailen af 29. juli 2015 og i skrivelse af 19. august 2015 (Ref. Ares(2015)3466903) og af 28. august 2015 (Ref. Ares(2015)3557576) om suspension af alle betalinger til sagsøgeren i forbindelse med FP7-bevillinger forvaltet af Kommissionens direktorat E, dvs. FP7-bevillingsaftale nr. 602299 vedrørende projekt EU-CERT-ICD og FP7-bevillingsaftale nr. 260777 vedrørende projekt HIP-Trial og direktorat F, dvs. FP7-bevillingsaftale nr. 312117 vedrørende projekt BIOFECTOR.

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren anført fem anbringender.

1. Første anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser ikke er omfattet af artikel II.5, stk. 3, litra d) i bilag II til FP7-bevillingsaftalen
2. Andet anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser ikke opfylder de formelle og proceduremæssige krav, der finder anvendelse, og er i strid med princippet om god forvaltningspraksis.
3. Tredje anbringende, hvorved det gøres gældende, at Kommissionens egentlige hensigt er at fuldbyrde en ulovlig modregning, snarere end at pålægge forebyggende foranstaltninger.
4. Fjerde anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser er støttet på Kommissionens ulovlige skønsmæssige afgørelser.
5. Femte anbringende, hvorved det gøres gældende, at de anfægtede afgørelser er ugyldige som følge af tilsidesættelse af proportionalitetsprincippet.

Sag anlagt den 12. oktober 2015 — Eurorail mod Kommissionen og INEA

(Sag T-589/15)

(2016/C 027/78)

Processprog: engelsk

Parter

Sagsøger: Eurorail NV (Aalst, Belgien) (ved advokaterne J. Derenne, N. Pourbaix og M. Domecq)

Sagsøgt: Innovation and Networks Executive Agency (INEA) og Europa-Kommissionen

Sagsøgerens påstande

- Det fastslås, at INEA's afgørelse af 17. juli 2015 om ophævelse af støtteaftalen (¹) i henhold til artikel 272 TEUF og om anordning om tilbagesøgning af en del af de forskud, der er blevet udbetalt til sagsøgeren, er ugyldig og ikke retskraftig, og at det endelige tilskud til sagsøgeren skal fastsættes til 951,813 EUR;
- Subsidiært har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen og INEA skal pålægges et kontraktretligt ansvar for det tab, som sagsøgeren led som følge af afgørelsen, og at der skal ske tilbagebetaling af et beløb på 581,770 EUR (med tillæg af rente).
- Mere subsidiært pålægges INEA/Kommissionen at tilbagekalde afgørelsen, og
- INEA og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter

Til støtte for søgsmålet har sagsøgeren fremsat følgende anbringender.

1. Med det første anbringende gøres gældende, at INEA og Kommissionen har handlet i strid med deres forpligtelser i henhold til støtteaftalen. Som en følge heraf har sagsøgeren gjort gældende, at de uretmæssigt ophævede støtteaftalen og anordnede tilbagesøgning af en del af de forskud, der var blevet udbetalt til sagsøgeren.